

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi A.P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach o sygn. V ACa 200/26, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 27 maja 2026 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 6 kwietnia 2026 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego 30 kwietnia 2026 r.) A.P. wniósł skargę, w której zażądał „stwierdzenia nieuzasadnionej przewlekłości w rozpoznawaniu mojej apelacji” oraz wniósł o „20 000 zł słusznego zadośćuczynienia”.

W nagłówku pisma adresowanego do Sądu Apelacyjnego w Katowicach oznaczył, że pismo dotyczy sprawy o sygn. V ACa 200/26.

W uzasadnieniu skargi wskazał na okoliczność, że z pisma Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 17 lutego 2026 r. wynika, że przez 9 miesięcy jego apelacja nie będzie rozpoznana, oraz że ta bezczynność wynika z wadliwej organizacji tego sądu.

Skarżący nie wniósł opłaty od skargi przewidzianej w art.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość postępowania uregulowana została w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U.2023 r. poz. 1725, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość).

Stosownie do art. 6 ust. 2 tejże ustawy, skarga powinna zawierać: (1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy; (2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

W dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazano, że skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; z 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07, z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07; z 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21; z 19 lutego 2026 r., I NSP 19/26). Wskazanie powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 21 lipca 2020 r., I NSP 93/20; z 1 marca 2022 r., I NSP 31/22). Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 ustawą o skardze na przewlekłość (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 grudnia 2020 r., I NSP 162/20; z 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto pogląd, zgodnie z którym sąd rozpoznający skargę na przewlekłość nie ma obowiązku badania z urzędu sprawności postępowania w sprawie, a powinien ograniczyć się jedynie do okoliczności wskazanych przez stronę (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2022 r., I NSP 53/22).

Skargę niespełniającą tych wymagań sąd odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość).

Skarżący nie wskazał w skardze na konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w jego ocenie doprowadziły do zwłoki. Uzasadnienie skargi ogranicza się do przytoczenia treści pisma, którym Prezes Sądu Apelacyjnego miałby informować o okresie oczekiwania na rozpoznawanie apelacji, przy czym istnienie tego pisma jest wątpliwe wobec niezałączenia jego kopii, której nie zawierają również akta sprawy przesłane z Sądu Apelacyjnego w Katowicach. Brak jest w skardze informacji o jakichkolwiek czynnościach czy zaniechaniach podjętych w sprawie przez sąd rozpoznający sprawę do momentu wniesienia skargi.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na bezczynność, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[K.O.]

[r.g.]